

Tot el poder per a Erdogan

Encara és aviat per determinar exactament què i qui hi ha hagut darrere del colp d'Estat frustrat a Turquia. No serà fàcil aclarir-ne del tot les causes i els inductors. Per entendre una afirmació tan taxativa només cal pensar en els darrers ressorts que van moure el colp del 23 de febrer de 1981 a Espanya. La implicació de les més altes autoritats de l'Estat –o dels dirigents polítics que s'hi van prestar– encara no s'ha aclarit. En el cas turc, el president del país, Recep Tayyip Erdogan, n'ha culpat el dirigent islàmic Fetullah Gülen, exiliat als Estats Units, i els seus partidaris. En la rèplica previsible Gülen l'ha atribuït al mateix Erdogan. Les acusacions del clergue musulmà no són meres especulacions. El president turc ha intentat en els darrers anys concentrar el màxim poder i ha fracassat a imposar una reforma constitucional que li l'atorgara. Allò que Erdogan no ha aconseguit al Parlament ni amb successives eleccions ha quedat al seu abast com a reacció a la maniobra colpista. Ell és qui n'ha tret més profit.

Les especulacions s'han multiplicat i s'han enramat aquests dies. Hi ha veus que acusen Recep Tayyip Erdogan d'haver preparat el colp. N'hi ha que, sense anar tan lluny, afirmen que el president turc en tenia notícia i que es va limitar a esperar-lo per després poder-lo desarticular i traure'n el màxim profit polític. Finalment, algunes veus menys atrevides afirmen que Erdogan estava a punt de fer efectiva una purga enorme en l'exèrcit i la judicatura, contra aquells que no considera prou addictes en l'estructura de l'Estat. La imminència de la maniobra presidencial va atiar la resposta dels comandaments militars hostils. Hi ha algunes incògnites que fan creïble qualsevol d'aquestes tres hipòtesis. En primer lloc, l'estrany episodi de l'aeroport d'Istanbul la nit del colp. Escassos civils van doblegar les unitats colpistes i Erdogan va poder aterrar amb la màxima seguretat allà on minuts abans només hi havia el caos. També contribueix a augmentar les sospites el fet que les llistes de represaliats, a l'exèrcit, la judicatura i l'ensenyament, estaven confeccionades abans de l'intent.

Siga com siga, Recep Tayyip Erdogan ha iniciat una repressió de la discrepància sense control ni precedents immediats. Pagaran justos per pecadors i el president ha vist augmentar els seus poders de manera dràstica. Com ell pretenia. La sensació que van ser els imams els qui van aconseguir que milers de fidels lloquessin als carrers a fer front als sublevats i que l'islamisme ha demostrat que és l'únic capaç de vèncer els militars, històricament laics, també complica encara més el laberint turc actual.



La Galeria

- 57** LITERATURA | Entrevista a Octavi Monsonís
- 58** MÓN EDITORIAL
- 59** LITERATURA | Lluís Bonada
Josep Pous i Pagès combaté la solitud i l'enyor de l'expatriat amb un llibre de proses poètiques
- 60** CINEMA | Àlex Gorina
Pels seus pèls públics la coneixereu
- 61** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Revolta
- 62** TEATRE | F. Foguet i Boreu
Ascensió i caiguda de l'imperi Lehman
- 63** ART | Ricard Mas Peinado
El bordell més famós
- 64** ART | Ricard Silvestre
'Van Gogh or not Van Gogh'
- 65** GASTRONOMIA | J. Fàbrega
Slow Food i el mercat de la terra

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:



Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.